

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Mgr. M. Ch., ev. č. X.**, se sídlem Z., U S. 121, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Praha 1, Národní 16, zastoupena JUDr. Janem Sykou, advokátem v Praze 1, Školská 12, v řízení o žalobě proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu odvolací kárné komise České advokátní komory ze dne 3. 9. 2012, č. j. K 148/2011,

T a k t o:

- I. Rozhodnutí odvolacího kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 3. 9. 2012, č. j. K 148/2011 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná Česká advokátní komora je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.000 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 27. 11. 2012 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí odvolacího kárného senátu odvolací kárné komise České advokátní komory ze dne 3. 9. 2012, č. j. K 148/2011, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti kárnému rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory, (dále jen „ČAK“), ze dne 27. 4. 2012, č. j. K 148/2011, podle něhož se měl dopustit kárného provinění.

Toto kárné provinění mělo spočívat v tom, že ačkoliv kárně obviněný právně zastupoval společnost HRV s.r.o., se sídlem Brno, Příkop 843/4, ve sporu se společností Wirtz GmbH, se sídlem Heinsberg, Industriestr. 44, Německo, o zaplacení částky 1.473,22 EUR s příslušenstvím z titulu neuhrazené faktury č. 10253/2008 a bylo mu známo, že rozhodčím nálezem vydaným rozhodcem „Rozhodování sporů s.r.o.“ pod č. j. Ro 006/208

byla společnosti Wirtz GmbH uložena povinnost zaplatit společnosti HRV s.r.o. žalovanou částku, a že společnost Wirtz GmbH na základě tohoto rozhodčího nálezu dne 30. 11. 2009 zaplatila společnosti HRV s.r.o. částku 2.565,32 EUR zahrnující v sobě jak žalovanou částku, tak i úroky a další náklady, dne 10. 12. 2010 podal kárně obviněný v zastoupení společnosti HRV s.r.o. k témuž rozhodci rozhodčí žalobu proti společnosti Wirtz GmbH, kterou se společnost HRV s.r.o. opakovaně domáhala zaplacení částky 1.473,22 EUR s příslušenstvím z titulu neuhrazení faktury č. 10253/2008.

Tímto svým jednáním měl kárně obviněný porušit § 16 odst. 1, 2 a § 17 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s čl. 4 odst. 1 Pravidel profesionální etiky. Podle § 32 odst. 5 zákona o advokacii od uložení kárného opatření bylo upuštěno.

V kárné žalobě se uvádí, že řízení bylo ve věci zahájeno na základě podání Dr. Jur. R. W., advokáta v Německu, ze dne 28. 4. 2011, psaného v německém jazyce, z něhož lze dovodit, že by se mělo zřejmě jednat o stížnost na kárně obviněného. Toto podání bylo posléze doplněno k výzvě ČAK.

Kárně obviněný dopisem ze dne 14. 7. 2011 uvedl, že veškeré kroky v dané věci učinil na výslovný pokyn klienta a klient byl poučen o možných důsledcích, a že po jednání s klientem dne 26. 4. 2011 byla vzata žaloba ze dne 27. 10. 2010 zpět.

Při ústním jednání dne 27. 4. 2012 kárně obviněný uvedl, že se jedná o zcela ojedinělé pochybení při zastupování velkého počtu případů téhož klienta, když mu klient předal k vymáhání 250 případů, přičemž v některých byly podávány žaloby a v některých jen výzvy k uhrazení pohledávky. Uvedl, že předchozí spis byl v době, kdy žalobu podával, již archivován a také z tohoto důvodu neměl možnost si uvědomit, že se jedná o věc jednou pravomocně rozhodnutou a nelze ji znovu zažalovat. O tom, že tuto věc zažaloval 2x, se dozvěděl až z přípisu ČAK, protistrana mu to nesdělila. Dále uvedl, že klienta již nezastupuje.

Kárný senát konstatoval, že na tom, že kárně obviněný pochybil, nemůže nic změnit ani skutečnost, že posléze, když zjistil své pochybení, vzal žalobu zpět.

Odvolací kárný senát odvolací kárné komise ČAK rozhodnutím ze dne 3. 9. 2012 zamítnul odvolání s tím, že neshledal odvolání kárně obviněného důvodným, a že byla dodržena šestiměsíční lhůta k podání kárné žaloby, stanovená v § 33 odst. 2 zákona o advokacii, prodloužená o dvouměsíční lhůtu k činění přípravných úkonů. Konstatoval, že při jednání dne 27. 4. 2012, kdy bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, byly provedeny všechny potřebné důkazy a správně zjištěn skutkový stav. Ostatně ani kárně obviněný nepopíral, že rozhodčí žalobu, kterou se společnost HRV s.r.o. opakovaně domáhala zaplacení částky 1.473,22 EUR s příslušenství, dne 10. 12. 2010 podal.

Odvolací kárný senát uvedl, že v daném případě je nepochybně prosazováním neoprávněných zájmů klienta, když advokát zastupoval klienta ve věci vymáhání pohledávky, kterou již tento klient prostřednictvím téhož advokáta vymohl, a pohledávka byla již dokonce zaplacená. Odpovědnosti za toto pochybení se nemůže advokát zprostit tím, že poukáže, že mu nebylo známo, že se jedná o duplicitně uplatněný nárok a vycházel pouze z informací klienta v případě, že v předchozím řízení tohoto klienta zastupoval.

Odvolací kárný senát uzavřel s tím, že nelze v takovýchto případech svalovat vinu na klienta, který mu pohledávku dal k vymáhání 2x a zřejmě vedl v tomto směru evidenci pohledávek ve svém účetnictví nedbale. Úkolem advokáta je korigovat nesprávné představy, postoje a stanoviska svých klientů a poskytnout jim v tomto smyslu kvalitní právní služby. Řádnou evidencí přebíraných právních případů se mohl kárně obviněný takovéto situaci vyhnout a požadavek klienta, který je nepochybně v rozporu s právním řádem, tak odmítnout.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí s tím, že je nesprávné a nezákonné, neboť odvolací kárný senát nepřihlížel ke všem vadám, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Žalobce namítal, že odvolací kárný senát opomenul přihlídnout k podstatné vadě rozhodnutí, a to absenci zavinění při jednání, v němž je spatřováno kárné provinění, kterým podle § 32 odst. 2 zákona o advokacii *je závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi tímto nebo zvláštním zákonem nebo stavovským předpisem*. Žalobce v této souvislosti namítal, že na kárné řízení se vztahuje podle § 35e téhož zákona nejen kárný řád, ale že *nestanoví-li tento zákon nebo kárný řád něco jiného nebo nevyplývá-li něco jiného z povahy věci, použijí se v kárném řízení přiměřeně ustanovení trestního řádu*. Namítal, že se kárný senát nevypořádal s obhajobou kárně obviněného, se znaky kárného provinění, tj. i s mírou jeho zavinění. Aby se jednalo o zaviněné jednání, musel by se takového jednání dopustit alespoň ve formě nevědomé nedbalosti. Té se kárně obviněný dopustí za předpokladu, jestliže nevěděl, že svým jednáním může dopustit kárného provinění, ač o tom vzhledem k okolnostem a ke svým poměrům vědět měl a mohl.

Odvolací kárný senát ve svém vyjádření ze dne 22. 1. 2013 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 3. 9. 2012.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ze správního spisu soud ověřil, že podáním kárné žaloby ze dne 2. 12. 2011 bylo zahájeno kárné řízení s Mgr. M. Ch. v inkriminované věci.

Ze správního spisu soud ověřil, že je zde založen dopis německého advokáta Thomase Verheyena, se sídlem Übach-Palenberg, Carlsplatz 1, který byl ČAK doručen dne 13. 5. 2011, z jehož obsahu vyplývá, že se jedná o stížnost na advokáta M. Ch. Stěžovatel je zástupcem společností Wirtz GmbH, se sídlem Heinsberg, Industriestr. 44, Německo, která měla neuvedeného dne roku 2008 objednat u společnosti HRV s.r.o., se sídlem Brno, Příkop 843/4, standardní zápis do internetového seznamu firem. Společnost Wirtz GmbH sice

posléze od smlouvy odstoupila, nicméně rozhodčím nálezem vydaným rozhodcem „Rozhodování sporů s.r.o.“ pod č. j. Ro 006/208 jí byla stanovena povinnost zaplatit dlužnou částku 1.473,22 EUR s příslušenství z titulu neuhrazené faktury č. 10253/2008. Nyní nově dne 26. 4. 2011 obdržela společností Wirtz GmbH novou rozhodčí žalobu podanou advokátem Ch. dne 10. 7. 2010 s identickou pohledávkou ze dne 10. 7. 2008 faktura č. 10253/2008. Německý advokát považuje jednání společnosti HRV s.r.o. za neseriózní. Současně žádá prošetřit jednání advokáta Ch., které je podle jeho názoru v rozporu s etickými pravidly, a aby byl upozorněn, že není akceptovatelné vymáhat tu samou pohledávku, která již byla v roce 2009 zaplacená.

Kárné řízení v inkriminované věci bylo tedy zahájeno ve lhůtě stanovené v ustanovení § 33 odst. 2 zákona o advokacii, podle něhož *kárná žaloba musí být podána do šesti měsíců ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do dvou let ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo. Do šestiměsíční lhůty se nezapočítává doba, po kterou byly čineny přípravné úkony k prověření, zda ke kárnému provinění došlo; tato doba nesmí být delší dvou měsíců.*

Z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně soud ověřil, že společnost HRV s.r.o., IČ: 277 48 642, byla zrušena s likvidací rozhodnutím valné hromady ze dne 10. 4. 2012.

Podle § 16 zákona o advokacii advokát je povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Pokyny klienta však není vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem; o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit (odst. 1). Při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné (odst. 2).

Podle § 17 zákona o advokacii advokát postupuje při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesní etiky a pravidla soutěže. Pravidla profesní etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis.

Podle § 32 odst. 2 zákona o advokacii kárným proviněním je závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi tímto nebo zvláštním zákonem nebo stavovským předpisem.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. dubna 2007, č. j. 6 As 40/2006-87:

I. Použil-li advokát část peněžních prostředků, které převzal jako plnění z kupní smlouvy, již uzavíral ve prospěch klienta na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb, na úhradu své pohledávky vůči klientovi z titulu poskytnutí právních služeb, jednal v rozporu s čl. 9 odst. 2 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesní etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky, 1) a tím se dopustil kárného provinění ve smyslu § 32 odst. 2 zákona o advokacii.

II. Česká advokátní komora jako orgán veřejné správy disponuje na svěřeném úseku veřejné správy dostatečnými znalostmi a zkušenostmi, pro něž musí být schopna kvalifikovaně hájit

svůj veřejně mocenský akt v soudním řízení správním, včetně řízení o kasační stížnosti. Není proto zpravidla namístě přiznávat jí v tomto řízení náklady zastoupení advokátem, neboť nejde o náklady účelně vynaložené.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. října 2010, č. j. 4 Ads 10/2010 – 166, podání trestního oznámení advokátem na klienta v reakci na jím uplatněný nárok na náhradu škody vzniklé v důsledku tvrzeného pochybení při poskytování právní služby nelze vždy považovat za kárné provinění advokáta (ve smyslu § 32 odst. 2 zákona o advokacii).

Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. června 2012, č. j. 9 Ca 84/2009-53, jednání advokáta, který se coby žalobce v řízení o palmární žalobě snaží nečestně obohatit na úkor svého bývalého klienta tím, že předstírá existenci vztahu zastoupení (na základě plné moci udělené sobě samému), je kárným proviněním ve smyslu § 32 odst. 2 zákona o advokacii, neboť se jedná o závažné porušení povinnosti advokáta jednat při výkonu advokacie čestně (§ 16 odst. 2 téhož zákona) a postupovat při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu (§ 17 téhož zákona).

Kárným proviněním podle § 32 odst. 2 zákona o advokacii je tedy závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi tímto nebo zvláštním zákonem nebo stavovským předpisem. Z citované judikatury Nejvyššího správního soudu, jakož i zdejšího soudu, je zřejmé, jak ustanovení § 32 odst. 2 zákona o advokacii, tj. závažné zaviněné porušení povinností advokáta interpretovat.

Žalobci bylo v kárném řízení kladeno za vinu, že dne 10. 12. 2010 podal v zastoupení společnosti HRV s.r.o. rozhodčí žalobu proti společnosti Wirtz GmbH, kterou se společnost HRV s.r.o. opakovaně domáhala zaplacení částky 1.473,22 EUR s příslušenstvím z titulu neuhrazení faktury č. 10253/2008. Dopisem ze dne 14. 7. 2011 žalobce sdělil správním orgánům, že veškeré kroky v dané věci učinil na výslovný pokyn klienta a klient byl poučen o možných důsledcích, a že po jednání s klientem dne 26. 4. 2011 byla vzata žaloba ze dne 27. 10. 2010 zpět. Bylo-li tedy podáním kárné žaloby dne 2. 12. 2011 zahájeno kárné řízení s žalobcem, bylo zahájeno poté, kdy žalobce napravil pochybení jemu kladené za vinu.

V inkriminované věci z obsahu správního spisu a rozhodnutí kárného senátu, jakož i odvolacího kárného senátu, je zřejmé, že se jedná o první kárné provinění advokáta s poměrně krátkou dobou praxe, a že právě tato nezkušenost mohla vést k určitým nedostatkům s evidencí nápadu kauz, že jednáním kárně obviněného nevznikla škoda klientovi, ani protistraně, určitý byt' jen podružný význam má i ta skutečnost, že klient předal svoji pohledávku k vymáhání kárně obviněnému v důsledku zřejmě vadně vedené evidence vlastních pohledávek.

Městský soud v Praze v první řadě postrádá, a to v každém z vydaných správních rozhodnutí, posuzování otázky závažnosti a opětovnosti zaviněného porušení povinností vytýkaných žalobci. Z rozhodnutí nelze ani dovodit, z jakých důvodů tato jednání považují orgány ČAK za závažná a v jaké míře. V průběhu kárného řízení nebyly vysloveny názory na závažnost kárného provinění žalobce. Soud nepochybně, že žalobce pochybení učinil,

postrádá však hodnocení míry závažnosti. Nicméně kárný senát se ve svém rozhodnutí nevypořádal se skutečností, že po jednání s klientem dne 26. 4. 2011 byla vzata inkriminovaná žaloba ze dne 27. 10. 2010 zpět. Rovněž odvolací kárný senát se k této skutečnosti nevyjádřil. Hodnocení jednání žalobce z hlediska jeho závažnosti zejména absentuje u posuzování jednání žalobce v celkovém kontextu.

Kárným proviněním je podle § 32 odst. 2 zákona o advokacii závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi tímto nebo zvláštním zákonem nebo stavovským předpisem. Zákon o advokacii přitom v ustanovení § 1 odst. 1 vymezuje svou věcnou působnost tak, že upravuje podmínky, za nichž mohou být poskytovány právní služby, jakož i poskytování právních služeb advokáty (pro tuto činnost zavádí legislativní zkratku "výkon advokacie"). Z tohoto rozsahu věcné působnosti zákona o advokacii vyplývá, že kárným proviněním může být pouze konání či opomenutí, které má souvislost s výkonem advokacie v tomto smyslu. Nejvyšší správní soud se sice ve svém rozsudku ze dne 31. května 2004, č. j. 5 As 34/2003 - 52, vyslovil pro co nejširší pojetí pojmu "výkon advokacie" v tom smyslu, že výkonem advokacie je třeba rozumět veškeré úkony, které souvisejí s poskytnutím právní služby advokátem, nikoliv pouze úkon poskytnutí služby samotné, přičemž ona souvislost může být i dosti vzdálená. Nicméně stále platí, že vazba jednání, které se klade v kárném řízení za vinu, na výkon advokacie (byť v širokém pojetí) musí existovat. Přitom nelze přehlédnout, že některé povinnosti stanovené zákonem o advokacii advokátům předpokládají zcela zjevně zvýšenou míru vazby na výkon advokacie *stricto sensu*, tedy na přímé poskytnutí právní služby advokátem.

Přesně tak je tomu v případě povinností, jejichž porušení bylo kladeno za vinu žalobci, tedy jak § 16 zákona o advokacii, tak zejména čl. 4 odst. 1 Pravidel profesionální etiky advokáta ve spojení s § 17 zákona o advokacii. Podle čl. 4 odst. 1 Pravidel je *advokát všeobecně povinen poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu*.

V inkriminované věci bylo prokázáno, že žalobce učinil podání u rozhodce „Rozhodování sporů s.r.o.“ na výslovný pokyn klienta, který byl poučen o možných důsledcích (jednatelka společnosti HRV s.r.o. Tereza Koutná tuto skutečnost potvrdila v čestném prohlášení ze dne 12. 1. 2012, jak se konstatuje v prvostupňovém rozhodnutí), a že po jednání s klientem dne 26. 4. 2011 byla vzata žaloba ze dne 27. 10. 2010 zpět.

Podle § 32 odst. 2 zákona o advokacii kárným proviněním je závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi tímto nebo zvláštním zákonem nebo stavovským předpisem. Kárným proviněním je tedy jen takové porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi, které je a) zaviněné a b) závažné nebo opětovné; obě podmínky přitom musí být splněny kumulativně. Kárný senát, resp. odvolací kárný senát pak musí splnění obou podmínek prokázat na základě skutečností zjištěných dokazováním; v odůvodnění svého rozhodnutí potom musí prezentovat jak skutečnosti, z jakých takový závěr vyvodil, tak i úvahy, jakými tak učinil. Z obsahu napadeného rozhodnutí nelze však shledat, zda a jak byla existence obou podmínek zjišťována. Odvolací kárný senát pouze uvedl, že se zcela ztotožňuje se závěrem, který učinil senát prvního stupně, v tom směru, že bylo provedeno plné dokazování, ze kterého vyvodil prvostupňový senát správný skutkový závěr a tento právně správně kvalifikoval. Podle názoru Městského soudu v Praze takovéto vysvětlení odvolacího kárného senátu neobstojí. Zákon o

advokacii výslovně stanovil odpovědnost za zavinění, touto otázkou se však kárný senát nezabýval a odvolací kárný senát toto pochybení nejen neodstranil, ale naopak je výslovně aproboval.

Podle § 35e zákona o advokacii podrobnosti o kárném řízení stanoví kárný řád (odst. 1). Nestanoví-li tento zákon nebo kárný řád něco jiného nebo nevyplývá-li něco jiného z povahy věci, použijí se v kárném řízení přiměřeně ustanovení trestního řádu (odst. 2).

Podle § 35e odst. 2 zákona o advokacii platí, že nestanoví-li tento zákon nebo kárný řád něco jiného nebo nevyplývá-li něco jiného z povahy věci, použijí se v kárném řízení přiměřeně ustanovení trestního řádu. V inkriminované věci byly příslušné orgány ČAK v kárném řízení povinny ve smyslu § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Přitom byly vázány zásadou hodnocení důkazů - hodnotit důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu.

Na základě uvedených skutečností soud přisvědčil těm námitkám žalobce, kterými namítal nedostatečnost vypořádání se s jeho obhajobou, ale také znaky kárného provinění, tj. i s mírou jeho zavinění. Pokud žalobce v této souvislosti poukazoval na čl. 6 odst. 3 Pravidel *Pravdivost nebo úplnost skutkových informací poskytnutých klientem není advokát oprávněn bez jeho souhlasu ověřovat*, potom soud musel přisvědčit i oprávněnosti této námítky.

Městský soud v Praze s ohledem na uvedené skutečnosti ve věci rozhodl ve věci bez nařízení jednání tak, že žalobou napadené rozhodnutí odvolacího kárného senátu správního orgánu podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti rozhodnutí, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního).

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil tak, že 3.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku z podané žaloby.

Obiter dictum se soud zabýval i otázkou podání německého advokáta v inkriminované věci, které došlo do podatelny ČAK dne 13. 5. 2011. Příslušné orgány ČAK označují jako podatele Dr. jur. Reinharda Wöbkera, advokáta, kterého posléze dne 12. 11. 2012 informovaly o výsledku kárného řízení. Nicméně z titulní strany podání je zřejmé, že tento advokát ukončil svou praxi již v roce 2010 (zemřel dne 22. 5. 2011).

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližě následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. ledna 2016

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

**Za správnost vyhotovení:
Jana Válková**